

Kierrän itseni tippa tipalta
Kuivaksi omatunnosta
Korkkiruuvina tarkkailen maailmaa,
teen havaintoja Telluksen tavoista
Kirkkaan valon lailla,
joka paikka paikkaan avoimeen tunkeudun
(en tunne sääliä)

Kasvan korkeutta kuusi ja leveyttä viisi
Varjollani peitän teidät alleni
Olen pienin suurista mutta mahdu enää en
Vanhaan maailmaani takaisin olen jättiläinen
Silti vielä kasvan!
Kasvan!
Kasvan!
Kasvan!

Rakennan ympärilleni arktisen ilmaston
Kylmyydellään tuskin hyttystä houkuttaa
ja joka kerta kun kadulla tuulee
Levitän käteni ilmaan,
luulen osaavani myrskyllä ratsastaa
(tunnetko sääliä?)

Kasvan korkeutta kuusi ja leveyttä viisi
Varjollani peitän teidät alleni
Olen pienin suurista mutta mahdu enää en
Vanhaan maailmaani takaisin olen jättiläinen
Silti vielä kasvan!
Kasvan!
Kasvan!
Kasvan!

Kasvan korkeutta kuusi ja leveyttä viisi
Varjollani peitän teidät alleni
Olen pienin suurista mutta mahdu enää en
Vanhaan maailmaani takaisin olen jättiläinen
Edelleen vain kasvan!
Kasvan!